

Márton Károly

Mégis

Négysorost írok:
Apró kis morzsák,
S miként a hangyák,
Terheim hordják.

Prométheusz voltam

Három éves korban
Prométheusz voltam,
Leégett a csűrünk,
Mert tüzet csiholtam.

Mint koldus...

Mint koldus a sarkon,
Üres kalappal várom,
Hátha beledobják
Az eltűnt ifúságom.

Őszi alkonyat

Sárga levélen
pihen a lenyugvó Nap.
Őszi alkonyat.

Szerelem első látásra

Pillantása olyan volt,
mint fellobbanó gyufaláng,
ha az ujjadhoz ér.

Modell

Kusztos Endre festőművész emlékének

Hatalmas csattanás,
mire odaértek
feketén villogtak
körötte a fények.

Csak egy szomorúfűz
hajolt modellnek
föléje.

Számadás

Írtam néhány sort
egy újság szélére,
de tűzgyújtó lett
belőle – év végére.

Úgy szeretek...

Úgy szeretek messze menni,
Minden este hazaérjek,
Hogy reggel majd kipihenten
Várjanak a messzeségek.

Mondja meg valaki

Hadnagy Józsefnek

Az egyik honban hontalan,
A másikban meg bozgor.
Mondja meg valaki, jókor
Születtem-e vagy rosszkor?

Mai helyzet

A sovinizmus
Sztriptízt játszik,
Levetette
Álruháit.

Kibékülés

Lebontottuk a falat,
Mely elválasztott minket,
Így újra használhatjuk
A régi tüskéinket.

Születés

Testet ölt a lélek,
Annak lesz a rabja,
A halállal újra
Szabadságát kapja.

Hiába

Titoktartásra kértem a tükröt,
Ne árulja el ráncaim,
De arcom ellent mondott, hiába
Feszítettem meg izmaim.

Juhász Gyula üzenete

Lehet, hogy nem is Anna volt,
Képzelet szülte e nevet,
De vágyam tisztaságában
Soha ne kételkedjeteK.

Sz. D. hátrahagyott sorai

Elmentem, elmentem
Csendben megkeresni,
Égi titkok nyomát –
Magam felfedezni.

Balsors

Indulnék feléd,
Köd állja utam,
Friss vizet mernék,
Elapadt kutam.

Oázis

Homoktengerben
Aki rátalál,
Tudja mit jelent
Élet és halál.

Kőtemplom

Északi oldalát
Meglépte a moha.
Nem csak a léleknek
Lett így az otthona.

Fölösleges szavak

Vannak fölösleges szavak,
Soha ki nem ejted,
Mint a féltett titkaidat,
Csak magadban rejtéd.

Hiszem

Hiszem, a sors
Kegyeltje vagyok,
Kínjaimmal
Is gazdagodok.

Otthoni gondolatok

Szülőföld hegyei
Engem körbefognak,
Nem érzem fájdalmát
Világhiányomnak.

Kedei Zoltán vallomása

Reggeltől estig csak a munka,
Nem ülhetek le álmodozva.
Panaszt sincs, akinek tennem,
A magam hajcsára lettem.

Ébredés

Szerződést bontok az éjszakával:
Hideg vízzel tisztítom szemem,
Mert halaszthatatlan munka vár rám,
Álmaimat kell megfejtennem.

Alapkőletétel

Egy követ találtak bennem,
Érzem, a Fennvaló keze...
Porrá válásomnak megvolt
Az alapkövetétele.

Fénybe öltözött

Amíg a csendet hallgattam,
Betakart lassan egy köd-paplan,
S elárult, ahogy őrködött,
Szótlanul fénybe öltözött.

Márai

A gyertya csonkig égett,
És elhalványult fénye,
A csendet megzavarta
Egy pisztoly dörrenése.

Szótlan szóltam

Szótlan szóltam, kinevettek,
Ha elbújtam, nem kerestek,
Így lett a csend jó barátom:
Csak ő érti szótlanságom.

Szócs Gézához

Folytatásod lesz,
Mint a történelemnek.
Makacsul hiszem.

Kedei Zoltánhoz

Tudod, sokan meg-
Sirattak, de néhányan
Még könnyezettünk is.

Kocka

Bárhol méred
Egy a hossza,
Ezért lett a
Neve: kocka.